

Π' Σεις Ξύπναι Ξυπναι Ξυπναι

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΠΑΡΑΜΥΘΙΑ ΟΙ ΔΥΟ ΣΠΑΝΟΙ

Μιά μέρα, δύο σπανοί περποροσαν φορομένον ο καθένας τους μ' ένα σακάκι. Το σακάκι του ενός είχε άγραφα και του άλλου καθόλου.

Όταν συναπαντήθηκαν στο δρόμο τους πρόησε ο ένας τον άλλον που πήγαιναν. 'Ο πρώτος υπαινόχθηκε τότε ότι είχε μείν' στο σακάκι του μιλιά και πήγαινε στην πολιτεία να τ' αουλήσει. 'Ο δεύτερος πάλι άποκρίθηκε ότι είχε στο σακάκι του μερικά μαργαριτάρια που τ' αλφρονίζουσε από τον πατέρος του μ' ότι πήγαινε στην πολιτεία να τ' αουλήσει για να ιγορήσει σωστά.

Τότε φώναξε ο πρώτος στο δεύτερο: 'Νά, πάρε ταύτα το μεγάλο σακάκι με τα μιλιά και δός μου το μικρό σακάκι, με τα μαργαριτάρια, γιατί θέλω γελώσω οι έμποροι άγ' απ' στην πολιτεία να τ' αουλήσης.

'Ο δεύτερος σπανός στην άρχη έκανε πως δεν ήθελε, στο τέλος όμως δέχτηκε με τη σημασία ότι θ' άλλαζαν τ' α σακάκι χωρίς ήμισυ και να τ' άνομιζαν άμφως. 'Άλλάξαν λοιπόν τ' α σακάκι οί δύο σπανοί και χώρισαν. Άλλα, μιλιά έσπορσαν στο πρώτο υνοπάτι, άνομιζαν μ' οί δύο τ' α σακάκι με την ιδέα ότι είχε γελώσω ο ένας τον άλλο. Μά έβιδαν τότε πως είχαν γελώσω οί δύο.

Γρήγορα τότε πίσω και συναπαντήθηκαν πάλι. Παραδέχτηκαν πως μ' οί δύο τους ήταν έξυπνοι και συμφώνησαν να γίνουν άδέρφια. 'Έπειτα, τράβηξαν για την πολιτεία για να θρούν δουλειά. 'Ήταν Κυριακή όταν έφτασαν στην πολιτεία μ' η έκκλησία λειτουργούσε άκόμα. Όταν έσβόλασε, πήγαν και θροσαν τον παπά και τού ήταν να τους πάρη να τόν δαξέψουν. 'Ο παπάς πήρε, τότε τον ένα για να τού δώσει την άγγελάδα και τον άλλο για να τού καθάριση την αήλη και συμφώνησε να τους δών δύο λίρες τόν άφην.

'Ο σπανός πούθεσε την άγγελάδα πούθεσε το διάβολό του μαζί της γιατί ήταν ένα τόσο άνοπάτιχο που δεν έκανε άλλο παρά να πηλάσει όλημερίς εδώ μ' εκεί. 'Ο άλλος πάλι που σκούσε την αήλη άφού σκούσε καλά, καλά, πετούσε κατόπι τα σκουπίδια έξω στο χονί τού νερούλου, πρήμε που έκανε μια μέρα τ' α μιλιά να τόν πάση και να τού δώσω πουά μια τον περποροσαν... 'Έπειτο πού θροίν, ο σπανός πούθεσε την άγγελάδα γρήγορα στο σπίτι του παπά άνομιζαν τ' α χα-

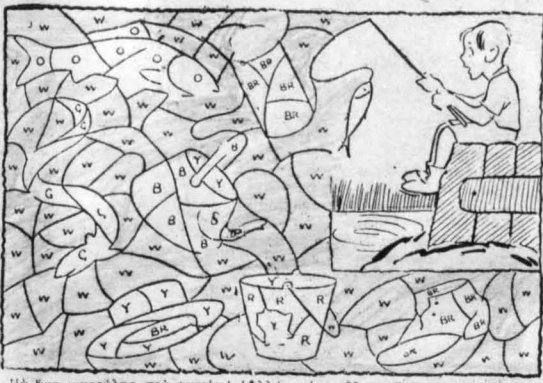
ρομένο και λέγοντας πως είχε και λοιπόσει την άγγελάδα εκείνη. Τό ίδιο μ' ο δαριμένος άπ' το μιλιά να έλεγε πως είχε περάσει την ήμερα του, εση και γήτας. Συμφώνησαν λοιπόν, σάν κατεργαρία που ήταν μ' οί δύο, ν' άλλαζον την άλλη μέρα τ' α δουλειά τους, έτσι χάρον ποσιλιάς.

Μά δεν πάρασαν καλά ούτε ο ένας, ούτε ο άλλος. Έκείνον πούθεσε την άγγελάδα μ' έπασε το σόραμα τόν έσκαζε πάλι στο έζιλο ο μιλιάς και τον άλλον τόν εθεθεσε η άγγελάδα με τ' α σφαιλήματά της και τις στριγγιές της. Μ' αυτό τ' α ίδιο θροίν, άγαναχτιόμια μ' οί δύο, άποκρίσσαν να έρησαν άπ' τόν παπά το μικρό τους και να γήγουν.

'Ο παπάς, πρόθυμος, πρόταξε τόν άνηπό του να βγάλη άπ' το ξεροπαγιδος όπως είπα, δύο λίρες και να σεστιάσω τις άλλες καλί... Μά μιλιά άνομιζαν οί δύο σπανοί ξεροπαγιδος και ελίρες σκαταλιόταν.

Άφού πήραν τις δύο λίρες, άντι να γήγουν συνεννοήθηκαν κρυφά και μπήκαν τή νύχτα μ' ένα μεγάλο σακάκι με μια τριχιά στο προαίλιο τού παπά, όπου θροισαν το ξεροπαγιδος. Έκει δέθηκε ο ένας με την τριχιά και καθήρε στο παγάκι, όπου άντι για λίρες θροισε λαβάρια! Τότε, μήν έχοντας τί να κάνει εκεί κάτω, πήρε ο ίδιος μέσα στο σακάκι και κούνησε τ' α σπανί στον άλλο για να τόν τρωσή άπάνο.

'Ο άλλος σπανός τράβηξε το σακάκι, μά μιλιά τότε γεμίτο, νόμισμα πως έχει λίρες και, χωρίς να γήη καθόλου καιρό, τ' έβαλε τ' α παιχνιδάκι ΣΑΣ

ΠΑΙΧΝΙΔΑΚΙ ΣΑΣ
Πά πως μικρούλης που μαρειά! Άλλά για σταθήτε... Πού εινε τ' α σύνεργα της φωνικής που έχει μαζί του; Πού εινε τ' α άλλ φάρια που έχει πάσει; Όποτε να τ' α φρήτε καλά αυτά; Το πράγμα εινε άκόλο, δέν χρειάται παρά ένα μολύβι ή κόκκινο μολύβι, με τ' όποιο θα χροματίσετε έλοφρος τ' α σχήματα, τ' α σημείωμα διά τού στοιχείου μ'. Και τότε θα προβάλουν άμέως - άς εκ θαύματος - τ' α αντικείμενα που ζητάτε. Έμφορς λοιπόν, μικροί άναγνώστες και μικρούλες άναγνώστριες.

στον όμο που και τ' αχορη λάσπη χαρόμνος γιατί νόμια; πός είχε γελώσω το σύνοργό του και τόν είχε άφήσει μέσα στο παγάκι.

Άπό τις χοντές του ήμισυ άπέτες σέφης, τόν έβγαλε οί λίγο μια άγορομόναρα που άκούηρε να λήη μέσα από το σακάκι. — Έτσιμα, μωρέ σύντροφε:

'Ο φοροτόμνος σπανός έβαλε τότε γάτο το σακάκι και δή τι φορη ήταν αήλη και... να σου πετιέται μπροστά τ' α σύντροφε του που νόμισμα πως τόν είχε άφήσει στο παγάκι!

Άπό τή νύχτα εκείνη, οί δύο σπανοί φροιστησαν νανα μετά τήμια μεταξύ τους και να μη δάλη ο ένας να γελώσω τόν άλλο...
Η ΓΙΑΓΙΑ ΣΑΣ

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΤΟ ΜΟΥΝΤΖΟΥΡΩΜΑ ΤΟΥ ΠΙΤΤ

'Ο διάσημος Άγγλος πολιτικός Ουίλλιαμ Πιτ (στην ιδιωτική ζωή τόν ήταν ο πού άπλάκος μ' οί δύο εύθυμο άνθρωπος. Άγαναχέ εφεροτικά τ' α παιδί να πιστε δέν τ' α τριχοστούσε περποροσαν π' α να παση με τ' α άνήμα του.

Μιά μέρα, που θροισόταν στο γραφείο του, οί άνήμοί του και η άνήμη: τού τού προέτειναν ένα καινούργιο παιχνίδι: Καθένα από τ' α παιδιά θ' α παίζόταν μ' ένα γελλό μαριονέτο στη φοατιά και θ' α πολυμοιόσε να μονιτζουρωθή το θείο του, μ' έκεινος πάλι να δοκίμαζε ν' άμυθη, βάζοντας μπροστά τόν πρόσώπο του μ' α πιστότα.

Φυσικά, τ' α μικρά διαβολάκια δεν άγρησαν να κούνησαν τόν άγενο θείο τους και, σήγοντάς μ' οί δύο κανονικά, άρχισαν να τού μονιτζουρωσαν το πρόσώπο του και τ' α χέρια του σ' έκμητο που τόν

έκασταν αστόν άρώτη.

Την ώρα ήμισυ που τ' α παιχνίδι θροισόταν στο ξεροπαγιδό του σημείο, παρουσιάστηκε ένας ύπηρετης και είδοσθησε τόν καιρό του πώς τόν ζητούσαν τόν καιρό του για να μιλώσουν μαζί τού για σπουδαίες και έπείγουσες ύποθέσεις τού Κράτους. 'Ο Πιτ είπα, στόν ύπηρετή να παρακαλέση τούς κούνησε να τόν περποροσαν και με μεγάλη δυσκολία, κατάφερε να γλιτώσει από τούς μικρούς διαδούλους και να τούς διώξη από τ' ο γραφείο του. 'Υστερα έβλεπε πρόχειρα το πρόσώπο του για να βγάλη τις μονιτζουρες και χροισήσε τ' α τ' α παιδί να παρρηγήσει τ' α παρρηγήσει για να παραγγείλει να δηγήσουν μέσα τούς δουλειά τ' α.

Οί δύο κούνησε μ' έφταν μέσα και άρχισαν μ' α σπουδασιάτ' α σήσηση για τ' α πολιτικά ζητήματα, οί άγ' έξυπνο ο Πιτ παρατήρησε πως οί δύο σνομιωλήτες τόν τόν κούνησαν με πολύ περιεργό τρόπο και με μεγάλη δυσκολία κροισόσαν τ' α σοβαριότητα τους.

Όταν τέλος έφτασαν κινιτάχτηκε στον καθόρητή και με φρήνη του παρατήρησε πως οί μονιτζουρες από τόν πρόσώπο τόν δεν είχαν καθόρητη καθόλου καλί και πως παρρησιάζε τ' α άληθια ένα πολύ κομωκό θεμα. Κι' από τότε άποκρίσσε, όταν βλάπαζε με τ' α άνήμα του, να διαλέγη παιχνίδια που δεν κούνησαν να τόν γελωποτήσουν.

ΠΑΙΔΙΚΑ ΤΡΑΓΟΥΔΑΚΙΑ ΤΑ ΔΥΟ ΔΑΚΡΥΑ

'Άπό τή γη δύο δάκρυα, γλωμά, μαργαριτάρια, άνέβηκαν και στάλαξαν στού Πλάστη τ' α παδάκια. Κ' είπα τ' οί δύο πρόνοντας έμφορς στο θείο θόνο: «Έμένα μ' έβγαλε η καρδιά για τ' ο δικό της πάνο». Κι' ο Πλάστης τού άποκρίθηκε: «Όπτε στιγμή μη γάνεις, εκός να γίνης διάσασμο τόν πάνο της να γάνης». Κ' είπα τ' οί δύο, πρήμεντας έμφορς στο θείο θόνο: «Έμένα μ' έβγαλε η καρδιά για κάταιο ξένο πάνο...» Κι' ο Πλάστης τού άποκρίθηκε: «Έσο μαζί μου μένε της γούλαγγινιάς τ' α δάκρυα δικά μου δάκρυα εινε...»
ΙΩ. ΠΟΛΕΜΗΣ